

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Divi Avrelii Avgvstini Hippon. Episcopi Meditationes, Soliloquia et Manuale

Augustinus, Aurelius

Coloniae Agrippinae, 1649

De ineffabili dulcedine Dei, Cap. 1

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54885)

D I V I
A V G V S T I N I

Hipponensis Episcopi,

LIBER SOLILOQUIORUM

anima ad Deum.

C A P V T I.

De ineffabili dulcedine Dei.

Cognoscam te Domine cognitor
meus: cognoscam te virtus ani-
mæ meæ. Ostende te mihi, con-
solator meus: videam te lumen
oculorum meorum. Veni gau-
dium spiritus mei; videam te, lætitia cor-
dis mei. Diligam te, vita animæ meæ. Ap-
pare mihi delectatio mea magna, solatium
meum dulce: Domine Deus meus, vita
mea, & gloria tota animæ meæ. Inveniam
te, desiderium cordis mei; teneam te, amor
animæ meæ. Amplectar te sponse cœlestis,
exultatio mea summa intus, & extra. Possi-
deam te beatitudo sempiterna; possideam
te in medio cordis mei, vita beata, dulcedo
summa animæ meæ. Diligam te Domine
fortitudo mea, Domine firmamentum
meum, & refugium meum, & liberator
meus. Amem te Deus meus, adjutor meus,
turris fortitudinis mihi, & spes mea dulcis
in omni tribulatione mea. Amplectar te
bo-

bo-

bonum, sine quo nihil bonum; fruar te optimo, sine quo nihil est optimum. Aperire penetrabilia aurium mearum, verbo penetrabilius omni gladio ancipiti, ut audiam vocem tuam. Intona, Domine, desuper voce grandi & forti. Tonet mare & plenitudo ejus, commoveatur terra, & omnia quæ in eis sunt.

2. Illustra oculos meos lux incomprehensibilis; fulgura coruscationem, & dissipa eos, ut non videant vanitatem. Fulgura multiplicata, & conturba eos; appareant fontes aquarum, & revelentur fundamenta orbis terrarum. Tribue visum, lux invisibilis, qui te videat. Crea novum olfactum, odor vitæ, qui post te currat in odorem unguentorum tuorum. Gustum sana, qui sapiat & cognoscat & discernat, quam magna multitudo dulcedinis tuæ Domine, quam abscondisti his, qui pleni sunt charitatis tuæ. Da cor, quod te cogitet: animum, qui te diligat: mentem, quæ te recolat: intellectum, qui te intelligat: rationem, quæ tibi semper summo delectabili fortiter adhæreat. Te semper amor sapiens diligat. O vita, cui omnia vivunt: vita, quæ dat mihi vitam: vita, quæ est mea vita, per quam vivo, sine qua morior: vita, per quam resuscitor, sine qua pereor: vita, per quam gaudeo, sine qua tribulor. Vita vitalis, dulcis & amabilis, semper memorabilis, ubi quæso es? Vbi te inveniam, ut in me deficiam, & in te subsistam? Prope esto in animo, prope in corde, prope in ore, prope in auribus, prope in auxilio: quia
amore

amore languedo, quia sine te morior, quia te
recolens suscitor. Odor tuus me recreat,
memoria tui me sanat: sed satiabor cum ap-
paruerit gloria tua, vita animæ meæ. Con-
cupiscit & deficit anima mea de memoria
tua, quando veniam & apparebo tibi, lati-
tia mea?

3. Quare faciem tuam avertis, gaudium
meum per quod gaudeo? Vbi est abscondi-
tus pulcher quem desidero? Odorem tuum
haurio, vivo, & gaudeo: te autem non vi-
deo. Vocem tuam audio, & revivisco. Sed
cur faciem tuam abscondis? Forte dicis:
Non videbit me homo, & vivet. Eja Domi-
ne moriar, ut te videam: videam ut hic mo-
riar. Nolo vivere, volo mori: dissolvi cupio,
& esse cum Christo. Mori desidero, ut vi-
deam Christum: vivere renuo, ut vivam
cum Christo. O Domine Iesu, accipe spiri-
tum meum: Vita mea, suscipe anima meam:
Gaudium meum, attrahe cor meum: Dul-
cis cibus meus, comedam te: Caput meum,
dirige me: Lumen oculorum meorum, il-
lumina me: Melos meum, tempera me:
Odor meus, vivifica me: Verbum Dei, re-
crea me: Laus mea, latifica animam servi-
tui. Intra in eam, Gaudium meum, ut in te
gaudeat. Intra in eam, Dulcedo summa, ut
dulcia sapiat. Lumen aeternum, illustra su-
per eam, ut te intelligat, cognoscat, & dili-
gat. Ob hoc enim non te diligit, Domine, si
te non diligit, quia non te cognoscit: & te
ideo non cognoscit, quia non intelligit: &
idcirco non intelligit, quia lumen tuum non

H

com-

comprehendit: & lux in tenebris lucet, & tenebræ eam non comprehenderunt.

4. O lux mentis, ô lucens veritas, ô vera claritas, quæ illuminas omnem hominem venientem in hunc mundum! Venientem quidem, sed non diligentem: quia qui diligit mundum, inimicus Dei constituitur. Expelle tenebras desuper faciem abyssi mentis meæ, ut videat te intelligendo, ut cognoscat te comprehendendo, ut diligit te cognoscendo. Quisquis enim cognoscit te, diligit te; se obliviscitur, amat te plusquam se; relinquit se, & venit ad te, ut gaudeat de te. Hinc est ergo, Domine, quod non tantum diligo, quantum debeo; quia non plane cognosco te: sed quia parum cognosco, parum diligo; & quia parum diligo, parum in te gaudeo. Sed à te vero gaudio interiori per exteriora recedens, dum te solo careo, adulterinas amicitias in his exterioribus quæro. Et sic miser ego, cor meum, quod tibi soli debui toto amore totoque affectu impendere, vanis dedi: & ideo vanus effectus sum, dum vanitatem dilexi. Hinc etiam est, Domine, quod in te non gaudeo & tibi non adhæreo: quia ego in exterioribus, tu in interioribus: ego in temporalibus, tu in spiritualibus: ego in transitoriis animo diffundor, cogitatione versor, loquutione implicor, & tu Domine in æternis habitas, & æternitas es: Tu in cælo, ego in terra: Tu diligis alta, ego infima: Tu cœlestia, ego terrestria. Et quando poterunt hæc contraria convenire?